

גחלים ומרגליות - שבכשנת החסידות

מהאוויר שמעל האדמה ואם לא הוא נהיה ר"ל נופל כלומר שהוא נשאר ללא חיות. / אותו הדבר לגבי זה שצולל במים למצוא את המרגליות הוא מוכרח לרוח חיים מעל האדמה...

התועלת בגילוי החסידות בדורותנו דווקא:

גודל החושך דעקבתא	טעימה מגילוי המשיח
גחלים	מרגליות
במעמקי האדמה	במעמקי הים
עלמא דאתגליא	עלמא דאיתכסיא
גליא שבנפש = נר"נ	סתים שבנפש = ח"י
מתמודד עם הבוץ	קישוטי הנשמה
הכרח בדורותינו	מותרות ליופי
תכני אור וחום	תכני סודות עילאיים

נרמז בהסכמת בני הגאון המחבר לספר התניא:
'שכל דבריו כגחלי אש בוערות ילהיבו הלבבות לקרבן לאביהן שבשמים... ומה גם בשביל דבר שנתחדש בו קונטרס אחרון... פלפול ועיון עמוק [מרגליות] על מאמרי זוהר ועץ חיים ופרי עץ חיים...'

בקריאת מנחה של שבת זו:
משל למרגליות שנפלה בין החול אדם ממשמש בחול וכזכרו בכזרה עד שמואל את המרגלית ומשמלאה הוא משליך את הכרוכות מידו ונוטל המרגלית (ד"א וישב יעקב הפשטני הזה נכנסו גמליו טעונים פשתן הפחמי תמה אנה יכנס כל הפשתן הזה היה פיקח אחד משיב לו נילוץ אחד יולא ממפוח סלך ששורף את כולו....

ראה הס"מ בכל קומת כלל ישראל [יעקב] שאינו יכול לפגוע בראשו או לבו – וקיווה שיצליח לקעקע ביצתן של ישראל ב'כף יריבו' = בעקבתא דמשיחא..

ומה שיציל את עם ישראל בתקופות החשוכות בטרם עלות השחר הם ה'פכים קטנים' של כסלו!

- פך קטן של שמן חשמונאים – יחידה שבנשמה
- פך קטן של התניא – יחידה שבתורה ופנימיותה ועל זה היה המאבק לא לשכוח ה'פכים קטנים'!

וכשם שבשמן דחנוכה – ב' עניינים:

- נצחון המלחמה עם ההתיוונות – יחידה שבנפש
- נצחון האור של המנורה – תורתך

כך בשמן החסידות – ב' עניינים: גחלים ומרגליות

המשל של הרבי רי"צ – כבואר מרבינו זי"ע

מרגליות ניתן למצוא בקרקע הים גחלים שיוצרים אור וחום נמצאים בעמקי האדמה. / הסדר בזה הוא שצריך להיות אחד שהוא מורה הדרך המורה היכן לחפור וכיצד למצוא את הגחלים / על החכמה של מורה הדרך יכולים לסמוך אלא שעליהם לציית במדויק למה שמורה הדרך אומר להם / אלא שאעפ"כ בנוגע להרוח חיים שכל אחד צריך בהיותו בעמקי האדמה מהאוויר שמעל הארץ בזה אין הם יכולים לסמוך על הרוח חיים שיש למורה הדרך, כל פועל צריך שתהיה לו עצמו התחברות רוח חיים

ספר בראשית פרק לב
(כב) וַיִּקַּם בְּלִילָהּ הוּא וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחָתָיו וְאֶת אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֵר אֶת מַעְבַּר יַבֵּק (כג) וַיִּקַּח וַיַּעֲבֵר אֶת הַנְּחֹל וַיַּעֲבֵר אֶת אֲשֶׁר לוֹ: (כד) וַיִּנְתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר:

רש"י

(כה) ויותר יעקב – שכת פכים קטנים וחזר עליהם (חולין צא: 'מכאן שצדיקים ממונן חביב עליהם יותר מגופם לפי שאין פושטין ידם בגזל)

וייפלא: אמנם אין לזלזל בשווה פרוטה, אבל לסכן עצמו בלילה? כש'מחבלי עשיו' בסביבה?! – יקחם מחר באור יום! וכי חשש שעשיו ישדוד אותם לעצמו?...

יל"ש רמז קלב

מי כאל ישורון? ישורון סבא! מה הקב"ה כתיב ביה ונשגב ה' לבדו אף הכא ויותר יעקב לבדו.

ולפלא שדווקא כאשר בא ל'פכים קטנים' נתעורר שרו של עשיו להיאבק עמו [ולא כשהעביר האמהות והשבטים]!

אין זאת אלא שישנו סוד נעלם ב'פכים קטנים' אלו!
(כה) וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיַּעַבְבְּ בְּכַף יָרְכוֹ וַתִּקַּע בָּרַךְ יַרְךָ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוֹ עִמּוֹ:

